

mulig tilveie, og et Par Tusinde Daler i dette Niemed ere for meget Lidt at regne, hvis man derved virkelig kan gjøre den Nytte, som tilsigtes. — Punkterne under Nr. 17 og 18 kan jeg tiltræde. — Punktet under Nr. 19 er stillet af Krigsministeriet, og jeg maa anbefale det til Antagelse. Det er et Billedshensyn, der her har gjort sig gjældende. Naar den ærede Ordfører sammensignede det Forhold, hvorom der her er Tale, med, hvad der finder Sted, naar andre Embedsmænd blive forfremmede, og udtalte, at disse ikke i saadanne Tilfælde faae nogen Flytningsgodtgjørelse, da skal jeg dertil bemærke, at der dog turde være nogen Forskjel mellem dem og Krigsministeriets Embedsmænd, som forflyttes ifølge Ordre og avancere ifølge Bestemmelser uden Ansøgning. De indsettes altsaa i en anden Stilling og denne Stilling kan gjerne være en Forfremmelse, men Forfremmelsen kan være saa ringe, at det bliver til Tab for Bedkommende, uagtet han forfremmes. — Punkterne Nr. 20 og 21 maae jeg anbefale. Det under Nr. 20 er stillet af Krigsministeriet, men jeg skal dog bemærke, at man kan tiltræde den af Udvalget gjorte Reduction under Punktet 21, forsaavidt denne Sum betragtes som calculatorisk, og der ikke indtræder saadanne uforudsete Udgifter som de, der bleve omtalte af den ærede Ordfører.

A. Sage: Vi ere jo temmelig vante til, at Krigsministerierne her i Landet i Almindelighed gjøre større Fordringer, end enten vi kunne synes om at opfylde, eller Ministerierne selv finde paatrængende nødvendige. Vi maae altsaa, mener jeg, være det ærede Finantsudvalg meget taknemmelige, fordi det er gaaet noget trette med det krigsministerielle Forslag og har afflaet ikke saa faa Summer. Jeg tilstaaer, at jeg for mit Bedkommende finder, at der kunde være lidt Mere at gjøre i denne Retning, men jeg er som sagt taknemmelig for, hvad der er skeet. Den høitærede Minister har jo underrettet os om, at det ikke er til stor Nytte, at vi gjøre Afslag, idet vi kunne vente, at det, vi iaar negte, vil blive foreslaaet adaare og saa fremdeles, indtil det bevilges; men det kommer jo her an

paa, hvem der lever længst eller holder længst ud, og vi kunne jo ikke have saameget imod, at der stilles Begjæringer, som imod, at de blive bevilgede. Hvad den høitærede Minister iøvrigt anførte under de forskjellige Punkter, er det naturligtvis den ærede Ordførers Sag at besvare, og derpaa skal jeg ikke videre indlade mig. Jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til, at den høitærede Minister udtalte, at Udvalget paa et Par Steder ikke har givet Grunde for sine Negtelser. Det forekommer mig nemlig, at denne Mangel paa Grunde er ganske paa den anden Side, og jeg troer ogsaa, at det høie Thing vil gaae med det ærede Udvalg i dets Indstillinger. Det høie Thing vil sikkert ogsaa finde det rigtigere nu at negte de 60,000 Rd. end, som den høitærede Minister foreslaaer, nu at bevilge dem; den sikreste Veie er dog vistnok nu at negte de 60,000 Rd. til Munderingsvæsenet. Jeg for min Person er meget tilbøielig til ogsaa at negte de 20,000 Rd., og jeg troer, at man kan komme ganske godt ud af det endda. — Ved Skydemateriellet kommer jeg til at tænke paa den gule Bog, som er bleven forfattet.

Formanden: Maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at de Vædringsforslag, der vedrøre Materiel af ny Construction, Projectiler og Haandvaaben, ikke henhøre under dette Afsnit af Forhandlingen.

A. Sage: Jeg kan meget godt vente med at sige, hvad jeg vilde have sagt derom, ligesom jeg altsaa ogsaa vil have at vente med nogle Spørgsmaal, som jeg ønskede at rette til den ærede Minister angaaende Artilleriet. Efter hvad jeg nu har hørt af den ærede Formand, skal jeg altsaa nu forholde mig rolig, indtil det vedkommende Afsnit kommer til Forhandling. Der er altid noget Uheldigt for et Medlem i at komme ind paa en irrigtig Veie, nemlig ikke at være berettiget til at fortsætte sine Bemærkninger; men jeg vil bede det høie Thing om at tillade mig under næste Afsnit at sige et Par Ord.

B. Christensen: Jeg skal omtrent i